

BẢN TIN

ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VINH NGHIÊM HẢI NGOẠI
P.O. Box 1533 Westminster, CA. 92684 Phone & Fax: (714) 899-8167 Email: tuelinh@juno.com

Năm thứ 10 Số 78
Phật Lịch 2544
Ngày 15-12-2000

Mục Lục

*

Chúc mừng năm Tân Tỵ Trang 1	
<i>PT</i>	
Tin tức	2
<i>Tổng hợp tin</i>	
Lá Thư Mùa Xuân Cho Em	3
<i>Nguyễn Phương</i>	
Nói Với Những Điều Trông ...	6
<i>Minh Thịnh</i>	
Chia buồn	8
<i>AHGDPTVNH</i>	

Chúc Mừng Năm Mới

*

Kính chúc :

- Chư Tôn Đức Tăng, Ni Phật Giáo Việt Nam
Quốc Nội và Hải Ngoại :

Năm Tân Tỵ :

- *Phật sự viên thành,*
- *Pháp thể khắng an,*
- *Chúng sinh dị độ.*

Kính chúc :

Huynh Trưởng và Đoàn sinh Gia Đình Phật Tử Việt Nam,
Thành viên Ái Hữu GDPT Vinh Nghiêm Hải Ngoại,

năm Tân Tỵ tu học tinh tấn, thân tâm thường an lạc

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm Hải Ngoại
Ban Chấp Hành

Bản Tin 78 Trang 1

Tin tức

*

Việt Nam : Được biết Hòa Thượng Thích Thanh Kiểm, Viện chủ Tổ Đình Vĩnh Nghiêm đã được đưa vào điều trị tại Bệnh Viện Chợ Rẫy, diễn biến điều trị chưa được khả quan. Chư Tăng, Ni và Phật Tử thuộc Tổ Đình Vĩnh Nghiêm, đã tổ chức ba ngày cầu an cho Hòa Thượng.

Xin quý anh chị thành tâm cầu nguyện Mười phương chư Phật gia hộ cho Hòa Thượng được pháp thể Khang an.

USA : Thầy Chính Tiến, người có công nhất trong việc xây dựng và phát triển Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm, đã đến viếng thăm gia đình tại Mỹ từ tháng 8 năm 2000, đến tháng Giêng năm 2001. Nhiều Trưởng đã gọi điện thoại đến thăm Thầy.

Qua Trưởng Phúc Trung, Thầy gửi lời thăm hỏi và chúc sức khỏe đến tất cả thành viên Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, trong đó có các Trưởng Nguyễn Quang Vui, Nguyễn Đình Thống, Ngô Mạnh Thu, Tuệ Linh, Trần Ngọc Lạc, Hồng Loan và đặc biệt Trưởng Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục ở Úc.

Quý Trưởng nào ở Nam Cali muốn đón thăm Thầy trên đường về Việt nam, xin liên lạc với Trưởng Tâm Hòa và Tuệ Linh.

Úc : Trưởng tâm Huệ Cao Chánh Hựu, Trưởng Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam Hải Ngoại đã đến Úc ngày 22-12-2000, để thăm Trại Họp Bạn GDPT Úc tổ chức hàng năm vào dịp lễ Giáng sinh. Sau đó sẽ họp với Thượng Tọa Thích Như Điển và Bảo Lạc về Gia Đình Phật Tử.

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại : Trưởng Ngô Mạnh Thu, Đỗ Văn Phổ đã từ Nam Cali lên San Jose để dự lễ Phát Tang của gia đình Trưởng Nguyễn Đình Thống và Kim Chi, dịp này Trưởng Ngô Mạnh Thu đã báo cáo kết quả họp ở Hoa Thịnh Đốn để lấy ý kiến của anh chị em Bắc Cali về tổ chức Hội Ngộ năm 2001 tại Chùa Pháp Quang Texas, sau đó một tuần Trưởng Trần Ngọc Lạc và Hồng Loan cũng đến San Jose, đã có dịp họp mặt với Trưởng Nguyễn Quang Vui, Nguyễn Đình Thống và một số Trưởng khác, nhân dịp này cũng đã trao đổi, thảo luận một số Phật sự.

Nhân dịp lễ Giáng sinh, Trưởng Nguyễn Đình Khiết đã về Nam Cali để thăm gia đình và anh chị em Vĩnh Nghiêm, tưởng cũng cần nhắc lại trước đó Trưởng Đào Hiếu Thảo cũng đã đến thăm các Trưởng Vĩnh Nghiêm ở Nam Cali.

Bản Tin mong nhận được nhiều tin tức của anh chị em.

Bản Tin 78 Trang 2

Lá Thư Mùa Xuân Cho Em.

(Nghiep - Nghiep báo - Chánh báo - Y báo)

Em thân mến,

Mùa Xuân đã đến rồi. Gió Xuân đưa làn hương êm. Bướm mở bên cành hoa xinh. Ánh Xuân gieo ngàn vui tươi. Tiếng chim ca tung bùng... Nào đoàn ta cao tiếng ca hát khúc ca ngày xanh ... Phải, mùa Xuân đã đến như ý muốn của vạn vật qua suốt một mùa Đông lạnh lẽo chờ đợi. Nhưng không chờ đợi thì mùa Xuân cũng phải đến, cũng như mùa Đông, mùa Xuân cũng phải chấm dứt 'nhiệm kỳ' của nó để dành 'ngôi vị' cho mùa Hạ. Và cũng vậy, sau mùa Hạ là mùa Thu rồi mùa Đông. Cái vô thường tự nhiên của Biến pháp giới đó em! Trong cái vô thường có sự chuyển hóa theo một nguyên tắc nhất định áp dụng cho vạn pháp, đó là NHÂN-DUYÊN-QUẢ hay nói ngắn gọn là định luật Nhân Quả. Từ Nhân đến Quả phải có Duyên. Thí dụ từ hạt đậu muốn chuyển hóa thành cây đậu phải có gieo trồng chăm sóc, phải có nơi chốn thích hợp, phải có thời tiết thuận lợi, phải có phân bón đầy đủ, tất cả những 'Duyên' đó mỗi chuyển hóa được hạt đậu (Nhân), trở thành cây đậu (Quả). Đó là định luật Nhân Quả. Bất cứ thứ gì hiện hữu trong vũ trụ Biến pháp giới đều không ra ngoài ảnh hưởng của nguyên tắc Nhân-Duyên-Quả. Từ Nhân đến Quả đương nhiên phải có Thời gian, thời gian cần thiết cho những Duyên kết tụ lại đủ để biến Nhân thành Quả.

Em thân mến,

Sự chuyển hóa của Vạn pháp theo định luật Nhân Quả qua thời gian được mệnh danh một cách đơn giản là NGHIỆP.

Trong vườn hoa Phật Pháp, ngoài những cụm hoa như Pháp, Vạn pháp, Phật pháp, Chánh pháp, còn có vô số cụm hoa khác không kém phần sắc hương. Tỉ dụ như cụm hoa: Nghiệp, Nghiệp báo, Chánh báo và Y báo.

Ai cũng đã từng làm quen với nhóm từ 'nghề nghiệp' và hiểu nghề nghiệp là công việc làm ăn chuyên môn của một người trong xã hội để tạo những phương tiện cung ứng cho nhu cầu cá nhân và đoàn thể. 'Nghề' phát xuất từ tiếng 'nghê' một danh từ Hán Việt, có nghĩa là tài nghệ, khả năng chuyên môn, thường hay đi đôi với nghệ thuật kỹ nghệ, công nghệ, văn nghệ, thiện nghệ. Khi muốn lóm lỉnh khen ái thì người ta hay dùng cụm từ 'Nghề của chàng mà lì!'. 'Nghiệp' đi đôi với 'Nghề' để nói lên mọi tư tưởng, ngôn ngữ, hành vi, hành động cần có để thể hiện để thành tựu 'Nghề của chàng'.

Em biết không,

Nghề nghiệp của ông bà tổ tiên của bất cứ dân tộc nào cũng bắt đầu bằng nông nghiệp, bằng cấy cấy ruộng đất để canh tác. Những thời kỳ này được gọi là thời kỳ trọng nông. Mọi tư tưởng, ý chí ngôn ngữ và hành động đều nhắm mục tiêu phát triển nông nghiệp, sản xuất

Bản Tin 78 Trang 3

nông phẩm, chế biến nông phẩm, tiêu thụ nông phẩm, cung cấp nông phẩm, chuyển vận nông phẩm, bảo tồn nông phẩm. Mãi cho đến ngày nay Việt Nam vẫn còn ở trong thời kỳ trọng nông, vì Việt Nam đứng hạng ba trong các nước xuất cảng gạo trên thế giới. Từ nông nghiệp, các nước tiến bộ chuyển qua thời kỳ trọng thương (thường mãi thương mại) buôn bán, mua đi bán lại kiếm lời làm giàu. Với tinh thần cầu tiến, với khả năng trí tuệ sáng tạo và tiến bộ trong sáng tạo, các dân tộc tiến bộ đã tự chuyển hóa nghề nghiệp để dần dần đi vào thời kỳ tân tiến cao kỹ với những thành tựu kỳ diệu trong các ngành điện tử. Tóm lại nhân loại tiến bộ nhờ chuyển hóa nghề nghiệp, rút gọn lại: nhờ chuyển nghiệp.

Em thân mến,

Cụm hoa Nghiệp trong vườn hoa thế gian được nhà chùa gieo trồng vào vườn hoa Phật pháp vẫn giữ nguyên ý nghĩa ‘bao gồm tất cả mọi tư tưởng ý chí ngôn ngữ và hành vi, hành động’, những duyên kết tụ lại qua thời gian để chuyển hóa cá nhân từ một tình trạng đang có sang một tình trạng sẽ có. Thí dụ em đang trong tình trạng đau yếu dần dà qua thời gian nhờ uống thuốc chữa bệnh, em trở lại tình trạng khỏe mạnh. Em đau yếu là Nhân, thuốc men và thời gian là Duyên, em trở lại khỏe mạnh là Quả. Hoặc thí dụ em đang khỏe mạnh, rồi một hôm đi học về gặp mưa lạnh, em ngã bệnh hôm sau. Em đang khỏe mạnh là Nhân, cơn mưa lạnh và thời gian bị lạnh là Duyên, và em trở bệnh là Quả. Cái dây chuyền từ Nhân qua Quả còn gọi là Nghiệp báo, Nhân chuyển thành Quả, Quả đó lại trở thành Nhân cho một quả khác nếu gặp những Duyên mới, cứ vậy mà thành vô thường chuyển hóa mãi.

Mỗi cá nhân, mỗi ngũ uẩn, mỗi thân tứ đại là một biệt nghiệp, có một nghiệp riêng biệt tùy theo căn cơ và môi trường đặc biệt mà chuyển hóa, sự việc này được gọi là Nghiệp báo. Trong Nghiệp báo có hai thành phần: một là cá nhân, và hai là môi trường nơi mà cá nhân nương tựa vào để hiện hữu. Cá nhân được gọi là Chánh báo và môi trường nơi chốn địa phương để cho Chánh báo nương tựa vào được gọi là Y báo. Y báo còn có thể gọi là Cộng nghiệp.

Em thân mến,

Chánh báo và Y báo là một vấn đề có tầm mức quan trọng khiến ai cũng cần lưu ý, vì hai yếu tố này của Nghiệp báo gắn liền với nhau, tương quan mật thiết với nhau để chuyển thành Nghiệp.

Một môi trường lành mạnh hay Y báo lành mạnh có đủ duyên để giúp cho cá nhân hay Chánh báo trở nên lành mạnh. Hay ngược lại một cá nhân lành mạnh có thể là duyên lành giúp cho môi trường trở nên lành mạnh. Thí dụ: Bào thai nằm trong bụng mẹ. Bào thai là Chánh báo, bụng mẹ là Y báo. Bụng mẹ là cơ thể của mẹ, nếu mẹ biết cẩn thận giữ gìn thân tâm ổn định thanh tịnh lành mạnh, tất nhiên bào thai sẽ sinh trưởng lành mạnh cho tới ngày sinh nở.

Em biết không,

Khi em bé ra đời, em bé là Chánh báo và gia đình nơi em bé hiện hữu là Y báo. Thành phần của Y báo gồm có cha mẹ và các anh chị của em bé. Tất cả gia đình có bốn phận góp phần nuôi dưỡng em bé. Chánh báo và Y báo là một. Y báo không thể lờ là Chánh báo và Chánh báo

Bản Tin 78 Trang 4

không thể rời khỏi Y báo. Vậy gia đình có lành mạnh, có ổn định có lục hòa, có thanh tịnh, có hạnh phúc, thì em bé mới có thể nường tựa, tồn tại và phát triển cả nhân ngũ uẩn và thân tứ đại của em bé. Nhưng có một điều đáng chú ý là: ‘nơi chốn địa phương, nơi chốn định cư của gia đình cũng là Y báo của em bé. Nơi đó có lành mạnh không? Có đủ điều kiện để gia đình có thể tạo khả năng và phương tiện để nuôi dưỡng em bé hay không? Một thí dụ sau biến cố sụp đổ tại Việt nam năm 1975, miễn Nam VN có còn là ‘Y báo’ lành mạnh cho những em bé của hàng ngàn hàng vạn gia đình không? Vì Chánh báo cần có Y báo lành mạnh nên biết bao gia đình đã phải bỏ nước ra đi tìm ‘Duyên’ chuyển nghiệp với hy vọng giúp cho các chánh báo có tương lai tốt đẹp hơn.

Em thân mến,

Đến đây rõ ràng các cụm hoa Nghiệp, Nghiệp báo, Chánh báo, và Y báo trong vườn hoa Phật pháp đã gọi lên một ý niệm lành mạnh: ‘phải biết phối hợp tình thương và trí tuệ để chuyển hóa thăng hoa nghiệp báo, chuyển hóa thăng hoa Chánh báo và Y báo.’

Gia đình Phật tử là một nghiệp báo, trong đó có chánh báo và y báo. Mọi đoàn viên trong gia đình Phật tử đều vừa là Chánh báo vừa là Y báo. Các anh chị huynh trưởng là Y báo của các em. Các em đoàn sinh là Y báo của các anh chị huynh trưởng. Các huynh trưởng là phương tiện giúp các em tu học và các em đoàn sinh là phương tiện tu học của các huynh trưởng. Nhưng liệu Gia đình Phật tử có thật sự lành mạnh để các đoàn viên nường tựa vào đó để chuyển hóa thăng hoa không? Câu hỏi này khiến phải nghĩ đến nơi chốn địa phương mà Gia đình Phật tử đang hiện hữu. Nơi đó có phải là một môi trường lành mạnh có đầy đủ điều kiện đáp ứng được nguyện vọng và mục tiêu của G.Đ.P.T. không? Dù câu trả lời có lạc quan hay bi quan, nếu muốn chuyển nghiệp thì G.Đ.P.T. cũng phải biết phối hợp tình Lam và Trí tuệ để làm đẹp Chánh báo và Y báo.

Để thành tựu sự nghiệp này G.Đ.P.T. cần chịu đựng gian khổ, nhẫn nại, kiên trì, và biết chờ đợi. Trong thời gian chờ đợi, G.Đ.P.T. tập thấy đúng con đường mình đi, suy nghĩ đúng những bước đi của mình, thảo luận đúng những chương trình kế hoạch, phân công phân nhiệm đúng người đúng việc, nhận lãnh đúng nhiệm vụ và thi hành đúng bốn phận, luôn luôn tinh tấn với Phật pháp và ổn định đúng vị trí của mình, dù cho có ai ‘nói quàng nói xiên’, G.Đ.P.T. cũng ‘vững như kiềng ba chân’.

Chúc em một mùa Xuân mới, một nguyên lực mới và một đạo lực mới để cùng cất cao lời ca ‘quyết tâm xây dựng ngày mai’, quyết tâm chuyển hóa Nghiệp báo, Chánh báo, và Y báo.

Nam Mô Thường Tinh Tấn Bồ Tát Mahatát.

Nguyễn Phương - Hoàng Cang

Bản Tin 78 Trang 5

NÓI VỚI NHỮNG ĐIỀU TRÔNG THẤY.

Minh Thịnh

Khấp đất nước trong suốt gần chục năm qua mùa lũ đã như là một định lệ dành cho Việt Nam vốn đã nhiều khổ đau vì chiến tranh nay lại thêm đau khổ vì thiên tai, và dịch bệnh sau lũ.

Đó đây, có những từ ngữ mới nghe tưởng không có gì nhưng nghe lâu mà lòng phát giận "*sống với lũ*". Họ lập luận lũ cũng cần vì lũ mang phù sa bồi đắp làm cho đất trề lại, mới ra, có vẻ có lý quá. Chẳng ưng và tán thán chút nào, tôi cứ trẻ con mà thấy đồng bào khổ quá vì định kỳ mỗi năm thật ngán cho cái làm lại từ đầu. "*Được mùa lúa, thất mùa dưa*" nào có sung sướng gì.

Ngày xưa khi còn bé, thoảng tôi mới nghe nói về lũ lụt và miền Trung thân yêu hầu như gánh chịu tất cả vì chớp bể mưa nguồn, để đêm khuya nhìn ánh trăng vàng mà than : "*Trời hành cơn lụt mỗi năm . . . Khiến đau thương lan tràn !!!*" và giờ đây "*nó*" đã lan tràn khắp nơi, những chiếc lá rách bươm đang kết lại mà trùm cho lá nát.

Cùng các Anh Chị và bạn hữu áo lam Việt Nam lên xe tập trung sang chùa Ấn Quang nơi Trung Tâm tiếp quản hàng cứu trợ. Mọi người gợn gợn trong đồng phục Lam, nhanh nhẹn chuyển vật phẩm lên xe, công khó của những ngày vận động. Tổng cộng 722,000,000 đồng cho lần này.

Nhìn cái gầy gò của chị tôi mà đầy thương cảm, chị đã chọn Công Tác Xã Hội làm lẽ sống cả đời, tôi chợt mỉm cười khi nghĩ đến dòng chữ để trên một nhạc phẩm của Anh . . . tôi có nhớ mà xa quá "**KHI CHỌN LÀM CÔNG TÁC XÃ HỘI LÀ ĐÃ CHỌN NGƯỜI YÊU MANG TÊN TRẦN THỊ QUÊ HƯƠNG**" ở đây chị tôi đã chọn người yêu mang tên Trần Văn Quê Hương rồi đấy. Thế là tình yêu quê hương nó không có giới tính, đã không có giới tính thì chẳng đặc quyền cho riêng ai cả, nó là của chung. Tôi yêu nó theo cách

của tôi, tôi dâng tặng nó theo lý trí của tôi, anh cũng thế và chị cũng thế, chẳng có định hướng nào dẫn lối mới có được tình này.

Các Anh : Hải, Nữu Đặng, Bá Chi, các chị : Oanh, Thảo, Xiêm, chị Hai, chị Năm, Dung, Anh chị Mỹ Du cùng các bạn Đình Hùng, Bình, Đăng cũng như Quý Thầy Huyền Đạt, Thượng Tọa Linh Sơn, Thượng Tọa Hưng Long cũng thế, họ có cách yêu Quê Hương của riêng họ nhưng chung lại vẫn là cái lòng lo cho một tập hợp được gọi là Việt Nam, được gọi là "*đồng bào*" có nghĩa là cùng một bọc - chỉ có nơi đây Việt Nam mới có từ này, sao quá đối thân thương.

Nơi đây cái khổ dường như đã là một cái hiển nhiên rồi vì thế chúng ta được quyền chia khổ với nhau, ACE tôi đang được chia khổ với đồng bào. Chúng tôi cảm ơn vì cái việc chia này.

Đường về miền Tây thật êm ả nhưng tôi chẳng có cảm giác gì là thanh bình cả, nói thật , hư huyền như ráng chiều đang rập rờn qua khung cửa kính , cái rập rờn vẫn lộ vào ngõ cuối của m ền đất phía Nam này.

Boong - Boong - Boong. Khởi động bài hát thức tỉnh cho tâm hồn trong thực tại một bài hát lần đầu tiên tôi được nghe mà không xa lạ. Tôi lắng tâm nghe không vì hay dở , tôi lắng nghe vì nó đang hiện hữu như tôi như chị như anh và các bạn. Ở nó gần gũi mà không hề nắm bắt, xúc chạm cho ai.

Boong - Boong - Boong chợt dừng lại mà tôi vẫn nghe, tôi nghe cái im lặng bất chợt cho đến lúc tất cả nụ cười vang lên và những tiếng vỗ tay thật tự nhiên của cuộc đời.

Về nhà Khách Công Đoàn chỗ nghỉ ngơi của ACE tôi đêm nay, tắm một cái và đi tìm cái ăn. Con đường đến tiệm ăn dù ở vùng tỉnh lẻ này tôi vẫn thấy quen như ở thành phố vì nó cũng đang dở và bụi bặm. Đèn đường nhạt nhòa chẳng rõ mặt nhau, rồi rạc. Chiếc xe lòi đạp, một đặc dụng ở vùng An Giang này nghiêng ngã trên con đường như thân phận dân nghèo quanh dầy, chợt nổi buồn len thấm.

Bản Tin 78 Trang 6

Trong cái nhật nhòa, giọng anh Thiện Linh vẫn vang lên vỗ về kỷ niệm áo Lam và dận dò công việc ngày mai, có anh mọi việc hầu như sắp xong đến nơi rồi vậy, đôi lúc cũng hơi bực về ngôn phong của anh, xong cái tình mến yêu vẫn vun đầy cho đến hôm nay và có lẽ chẳng bao giờ phai lạt trong lòng mọi người - anh ơi, khỏe mãi mà dất dừ nhất đi tới nhé. Giấc ngủ đến vội mà quên cái mệt tàn chiều vừa qua đi.

Sáng hôm sau Vĩnh Nghiêm được phân công về xã Định Thành, một trong bốn xã của huyện Thoại Sơn tỉnh An Giang này.

Chờ tắc ráng bên dòng kinh ven chợ xã Vĩnh Tràng - Tiếp xúc với dân vùng này thì lũ đã rút hơn tuần nay, tuy một vài đoạn nước vẫn xiết phá mặt đường - dân nơi đây chưa được cứu trợ lần nào, chỉ trong sâu mới có, theo họ có một phần bất công trong vấn đề phát quà ở địa phương, làm sao lường và đếm hết bất công ở đời này. Thôi, tùy duyên mà chia xẻ vậy!

Tắc ráng chờ quà vào điểm đầu tiên, văn phòng UBND xã Định Thành - Dân đã được Ủy Ban phát phiếu lãnh quà và ngồi chờ bên bến sông. ACE nhanh chóng xếp quà vào giỏ xách, dận dò cách sử dụng thuốc men đến đồng bào. Mọi người lúc này bình đẳng với nhau về thân phận, đồng dạng với nhau trong nét lam lũ và chịu đựng. Sáu mươi phút để hoàn tất công tác với 75 phần quà trao tận tay. Qua kinh G + H 145 phần quà - và rạch Ông Cò 85 phần quà - nét dữ của lũ chỉ còn ngấn vạch nước đọng lại trên tường của Ủy Ban, người dân nhanh chóng thu xếp nơi ăn chốn ở để tiếp tục sống cho ngày mai. Tôi chẳng thể nào hiểu nổi họ sẽ sống ra sao với cái mất mát to lớn này. Mời hai cụ già vừa nhận quà ra chụp một "pô" hình kỷ niệm, ông cụ thật đẹp, không phải phương phi trắng kiện hồng hào đâu mà ở cái búi tóc Nam bộ một thời, bộ bà đen với đôi mắt xa xăm không điểm đến, đen xám như màu đất đang nuôi họ dật dờ và ôm vùi họ mai này.

Tôi hỏi: Cụ đã lãnh mấy lần quà rồi, thưa cụ?

Đáp: Hai lần.

Hỏi: Gối quà lần này bằng lần trước không thưa cụ?

áp: Nhiều hơn.

Bốn chữ cho hai câu trả lời chân chất, tôi vừa hiểu Đồng Bào tôi đã được chia sẻ quá hạn hẹp thế nào rồi. Gối quà mà chị tôi cố gắng hết sức để tăng phẩm mà cũng không hơn 200,000 đồng/ phần, chị tôi muốn hơn cũng không thể, nhỏ nhoi quá, nhỏ hơn giọt nước mắt đã có trên gò má đồng bào tôi. Lực bất tòng tâm, đành tri túc để mà tâm sắp "lạc"!

Thôi về đi! Đường về dài quá dài, tôi chợt hát lúc nào không biết, chia tay vùng "lũ khổ", đoàn tôi ra về tự an lòng vì vừa tạm xong nghĩa vụ cho nên có vẻ vui hơn lúc đi.

Chị Thảo cho gánh lúa trong miền lũ cũng duyên chi lạ. Thượng Tọa Linh Sơn thì dố: Cây xanh mà lá cũng xanh, trong đẹp mịn màng, xé ruột xé gan, hai hàng dổ lệ? Thầy ơi, chỉ mà học búa? ... Rồi Thầy đáp: Trái ớt chứ có chi.

Chị Mỹ với cái chuyện vui "ngộ nhận":

*Thầy đừng tu con lầy,
Con đừng lầy, Thầy tu.*

Có biết bao cái ngộ nhận trên đời này mà nào được vui như thế, thật là Công đức chị... Bồ Tát. Vì thế tôi hứng thêm, nói dùm sư cô Như Thủy:

*Khi đã biết trần gian là huyễn mộng
Thì Niết bàn có lẽ cũng chiêm bao !..*

Hạnh phúc chỉ là mơ thì khổ đau nào có thật. Ôi! Tâm Kinh khai mở ANOMA năm nào thật tuyệt vời.

Boong - Boong - Boong

Tiếng chuông tỉnh thức lại vang lên.

Tất cả động lại với hai tiếng: Thế à !! mà Tâm hiểu, cảm.

Minh Thịnh.

Vĩnh Nghiêm - Mùa Lũ An Giang

Bản Tin 78 Trang 7

Chia buồn

*

Được tin trẻ : Thân mẫu Trưởng Nguyễn Đình Thống

Cụ bà Nguyễn Đình Sinh
Nhũ danh La Thị Mười
Pháp danh Nguyên Mỹ

Đã tạ thế tại Nha Trang tỉnh Khánh Hòa
Việt nam

Ngày 2 tháng 11 năm 2000
Nhằm ngày mùng 7 tháng 10 năm Canh Thìn

Hưởng thọ 84 tuổi

Lễ phát tang đã được tổ chức Quan Âm Thiền Tự
San Jose, California

Cầu nguyện đức Phật A Di Đà và chư thánh chúng phóng quang tiếp độ
hương linh cụ bà Nguyên Mỹ La Thị Mười
sớm sinh về nước Cự Lạc.

Thành kính chia buồn cùng tang quyến
và gia đình Trưởng Nguyễn Đình Thống

Ban Chấp Hành
và toàn thể thành viên

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại